

[De blijde intocht van de stadsdichter in Brugge : poëtische rede Poëziebosnetwerk Winter in Brugge, lees hier 3 stadsgedichten Hedwig Speliers voor Brugge](#)

Gedichtenzondag 29 januari 2012

Poëziebosnetwerk www.poeziebos.be doet Brugge een stadsdichter cadeau

In Brugge denken sommigen dat wij overal tegen zijn. Gewoon omdat wij ons tegen het kappen van een deel van het Lappersfortbos verzet hebben. Dat is eigenlijk een taai misverstand. Wij zijn vooral heel veel voor!

Voor meer groen en vogels in de stad.

Voor een gezondere wereld voor onze kinderen en kleinkinderen.

Voor minder stress en minder kanker.

Voor meer warmte en tijd voor elkaar.

Voor meer bruto nationaal geluk.

Voor een beter openbaar vervoer.

Voor meer vis en minder plastic in de zee.

Voor een spaarzaam gebruik van de schaarse open ruimte in Vlaanderen.

Voor gezellige winkels in de binnenstad en niet in gigantische shopping malls aan de stadsrand.

Voor meer poëzie in het leven.

Wij zijn gulle mensen. Wij zijn voor cadeaus. We geven graag het mooiste en dierbaarste dat we hebben. Daarom doen we Brugge vandaag een eerste stadsdichter cadeau. Niet zo maar de eerste de beste, maar Hedwig Speliers, de nestor der West-Vlaamse dichters. Een soort Jacob van Maerlant, vader der Vlaamse dichters altgedager.

Hedwig Speliers (° Diksmuide 1935) heeft zijn hele leven aan de poëzie gewijd en meer dan 35 dichtbundels geschreven. En hij blijft productief en geïnspireerd voortwerken aan zijn nu al indrukwekkende oeuvre. Onlangs verscheen met *Fortuna's Lieweling* een overzicht van zijn werk.

Wij waren dan ook zeer blij en erg trots dat hij "ja" zei op ons verzoek om Brugges eerste "officieuze" stadsdichter te worden.

Hedwig Speliers Bruggeling? Zijn vader leerde hier bij de Brugeoise zijn vak en hij leerde hier via via zijn vrouw kennen. Je zou dus kunnen stellen dat Speliers in Brugge verwekt is. De dichter was ook twee jaar lang Bruggeling, toen hij hier aan het Grootseminarie een priesteropleiding volgde. Hij werd weggestuurd met de legendarische woorden "We hebben geen tweede Gezelle nodig". Vandaag verrijst die tweede Gezelle hier als een feniks uit zijn as. Meer dan ooit heeft Brugge een tweede Gezelle nodig.

We overhandigen hem graag de eerste officieuze Brugse stadsdichterspen en hopen dat hij er veel ontroerende, aangrijpende, bewonderende, kritische en stimulerende Brugse stadsgedichten mee zal schrijven.

De Brugse stadsgedichten van Hedwig Speliers worden voorgelezen in het Lappersfort Poëziebos en verschijnen op www.poeziebos.be .

Meer informatie: Peter Theunynck, woordvoerder Poëziebosnetwerk, 0486 73 72 20.
<http://www.natuurenbos.be/nl-BE/Domeinen/West-Vlaanderen/Lappersfortbos.aspx>
<http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars> <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

EERSTE STADSDICHTER BRUGGE HEDWIG SPELIERS AANGESTELD !

Drie wintergedichten voor Brugge & de wereld

Hedwig Speliers (1935) werd zopas op gedichtenzondag 29.01.12 door het Poëziebosnetwerk www.poeziebos.be aangesteld tot eerste stadsdichter van Brugge. Speliers is een getalenteerd dichter en biograaf. Hij schrijft al meer dan vijftig jaar poëzie en publiceerde meer dan 20 dichtbundels. Najaar 2011 verscheen *Fortuna's lieveling*, een royale bloemlezing uit zijn werk. Speliers wordt aangesteld voor de periode gedichtendag 2012-2013. Hij zal schrijven over schoonheid & troost, vreugde en ergernis, Brugge en wereld, bos en stad. Hieronder leest U de eerste drie winterse stadsgedichten voor Brugge. Elk jaar met gedichtendag zullen we Brugge een nieuwe stadsdichter cadeau doen. Wij zijn een deel van de stad en leveren graag onze bescheiden bijdrage. Natuurlijk zouden we het toejuichen als Brugge het stadsdichterschap in de volgende legislatuur zou officialiseren.

Peter Theunynck, woordvoerder Poëziebos & stadsdichter Brugge

Winter te Brugge naar Fernand Khnopff

Hedwig Speliers

Doorsneeuwd. En de stad verdwenen.
Dorpels en gevels verzinken in het niet
als de tonen van een losgezongen lied.
Stem en stap beginnen te verstenen.

Zelfs de hallentoren ligt onder het gewicht
van zoveel wit gekanteld in zijn kantelen,
Alleen kinderen vergeten niet te spelen
en wat God is, verdwijnt uit ons gezicht.

Terwijl begijnen zich bekransen
met rozenkransen en hun kaarsen doven,
beginnen late muggen dol te dansen
in de waterzon vlak boven hun alkoven.

Al wat gaapt en slaapt sterft langzaam af,
hun sporen hebben de bewoners uitgewist.
Stad is wat het was. Kronieken uit de renaissance
vermelden Juan Luis Vivès als vermist.

Winter, of de dood van Karel de Goede

Hedwig Speliers

*Vraye historie ende al waer
Maghic u tellen. Hoerter naer!*

Het winterde op de wallen met bomen
die dood over de reien bogen. Zwanen
bazig en bezig beroerden het water.
Stilte spreidde alom lakens op de stad.

Toen stond gotisch een schreeuw op
in Sint Donaas, in de spitsboog ervan,
een schreeuw zo hel alsof hij kwam
uit de pels van een geschoten haas.

De schreeuw liep rond in de apsis
van de kathedraal, vloed van bloed
blonk het basalt van de plavuizen,
bladgoud smolt van nobele schouders.

Winter werd ijshard, op de wallen
vergaten de bomen voorover te buigen.
Zwanen stonden rilstil op het water,
ze bevroren alom in hun wattige wit.

Zeg niet dat ze wreed zijn in Brugge:
men gooide de Erembalden van de burcht,
men gooide ze alle zevenentwintig en hoor
hoe bij het vallen de knekels knallen.

Winter in Brugge 3

Hedwig Speliers

Lang al blikken bezadigde burgers
aan deuren en dorpels in Brugge,
lang al lippen zij de kraagjes schuim
van hun geschiedenis, oud
als hun gebouwen. Hun zielen
verkalkt als kantige kantelen.

Tot verloren brood verkorsten zij
in de koude kleren van het verleden,
kortademig ademend in het tochtgat
van het Zwin. Hun hart verweekt

in het slik van een dichtslibbende zee.

Alles aan Brugge is Brugge, de reien
waar zwanen hun zwarte water slurpen,
de bruggen die met bultige ruggen
de oude straten oversteken. Elke brug
een brug te ver, net brug genoeg
voor virtuele middeleeuwen:

ridders op schimmen van schimmels,
in uitgerafelde mantels en *total loss*
verpakken freules hun verwelkte blos.
Maliënkolders hangen hun roestige
schakels om knoestige schouders.

Op het rumoer na van lijzige limousines,
bussen van de Lijn, bellen van fietsers
en baksteenrode schouwburgdaken
is de stad een dichtgespijkerde kist.
Herkauwen zijn bewoners
de kruimels die van Perm tot Parma
talrijk van de tafelen vallen.

In Brugge winterd het al eeuwen.
Al eeuwen winterd het in Brugge.

De stadsdichter blijft altijd een beetje een boze bosdichter en is de strijd voor het Lappersfortbos niet vergeten, toen het al winterde in Brugge 2002. De stadsdichter wil verleiden, maar ook slaan en zalven. In de hoop dat Vlaanderen de lessen leert van de verborgen geschiedenissen van Brugge.

Meer wandelingen (*hoofdingang ANB-bord, van zonsopgang tot zonsondergang* <http://www.natuurenbos.be/nl-BE/Domeinen/West-Vlaanderen/Lappersfortbos.aspx> <http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars> *hoek Ten Briele-Vaartdijkst. langs kanaal*) * *toegang gratis, bij regenweer paraplu en laarzen* * zondag 22 april 2012, 14u30 met bosverhalenverteller Ludo Enckels en bosgids * zaterdag 25 augustus, 20u30 : de nacht van de Lappersfort-vleermuis met ANB-boswachter Koen * zondag 21 oktober 2012 om 14u30 met dichter Paul Demets en bosgids * met het Poëziebosnetwerk steunen we de Participatiewijzer Brugge 2013
<http://www.deverenigdeverenigingen.be/themas/item/487>

Lentegedichten Hedwig Speliers mag je verwachten op 21.03 op www.poeziebos.be

Een dierbare groet van de bosGezellen **Peter Theunynck** & Luc Vanneste,
coördinator Poëziebosnetwerk & medewoordvoerder Hanzestadcoalitie